

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก เรื่องไม่น่าเชื่อประการหนึ่งในชีวิตของพระเยซูเจ้าคือ มีประชาชนจำนวนมากได้ ปฏิเสธพระองค์ดังที่เราทราบกันดี สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดี พระองค์ทรงพยายาม นำประชาชนไปสู่ความสุขนิรันดร พระองค์ทรงสั่งสอนไม่เพียงเกี่ยวกับความดีและความรักของพระบิดา ที่มีต่อมวลมนุษย์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเผยแสดงให้เห็นความดีและความรักนั้นด้วยกิจการต่าง ๆ ของพระองค์ด้วยแน่นอน การปฏิเสธของประชาชนทำให้พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกเจ็บปวดและผิดหวัง แต่สิ่งนี้ ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจสำหรับพระองค์ เพราะการปฏิเสธเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและน่า เศร้าใจของประชาชนของพระองค์อยู่แล้วและพระองค์ทรงรู้ประวัติศาสตร์นี้เป็นอย่างดี

พระเยซูเจ้าทรงเข้าใจว่าท่าทีของประชาชนที่มีต่อพระเจ้าในสมัยพระองค์ไม่ต่างจากท่าทีของ ประชาชนในสมัยประกาศกอิสยาห์เท่าใดนัก พุดง่าย ๆ ก็คือ ในอดีตบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นอย่างไร ปัจจุบันพวกเขายังคงเป็นอย่างนั้น ราวเจ็ดร้อยปีก่อนการบังเกิดของพระเยซูเจ้า ประกาศกอิสยาห์ได้ พยายามโน้มน้าวจิตใจประชาชนให้หันหนีจากชีวิตที่ชั่วร้ายและไม่บังเกิดผล พร้อมกับเรียกร้องพวกเขา ให้กลับมาหาพระเจ้าเที่ยงแท้ ท่านเริ่มด้วยการนำเสนอสิ่งที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน ท่านชี้ให้เห็นว่าคนที่ พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องทำเพื่อสนองของตนเองมีสิทธิที่จะคาดหวังผลผลิตที่ดีจากสวนนั้น สวน อยู่นั้นที่ไม่ให้ผลผลิตตามที่คาดหวังไว้สมควรถูกทำลาย ทุกคนเห็นด้วยกับหลักการนี้ จากนั้น ท่านจึง ค่อย ๆ เผยความจริงที่ท่านตั้งใจจะบอก นั่นคือ ประชาชนชาวอิสราเอลเองแหละคือสวนองุ่นของพระเจ้า ที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดีจากพระองค์ แต่กลับให้ผลผลิตที่ตรงกันข้ามกับความคาดหวังของ พระองค์ **“พระองค์ทรงหวังความยุติธรรม แล้วทรงพบแต่การนองเลือด ทรงหวังความชอบธรรม กลับทรงพบเสียงร้องไห้ช่วย”** (อสย5:7)

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาที่มีสาระสำคัญเดียวกัน แต่ในวิถีทางแตกต่างกัน แทนที่จะพูดถึงความคาดหวังที่จะได้รับผลผลิตที่ดีจากสวนองุ่น พระองค์ทรงพาดพิงถึงหน้าที่ของบรรดา คนเช่าสวน พวกเขาต้องให้ส่วนแบ่งจากผลผลิตในสวนของการลงทุนแก่เจ้าของสวนองุ่น บรรดาคนใช้ที่ เจ้าของสวนส่งไปหมายถึงประกาศกทั้งหลายในพันธสัญญาเดิม ประกาศกอิสยาห์เป็นหนึ่งในพวกเขา ด้วย ส่วนบุตรชายของเจ้าของสวนหมายถึงพระเยซูเจ้าเอง การที่บรรดาคนเช่าสวนปฏิบัติไม่ดีต่อพวก คนใช้เหล่านั้นถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ชั่วร้ายมากพออยู่แล้ว แต่การฆ่าบุตรชายของเจ้าของสวนเป็นสิ่งที่ไม่ สามารถทนต่อไปอีกได้ นี่เป็นคำเตือนที่ชัดเจนซึ่งประชาชนในสมัยของพระเยซูเจ้าได้ยิน แต่ไม่ยอมรับ

พอคิดว่าเป็นเรื่องเหลือเชื่อจริงๆ ที่บรรดาประกาศกและแม้แต่พระเยซูเจ้าได้รับการปฏิเสธจากประชาชนจำนวนมากมายเช่นนี้ แน่نون มีเหตุผลที่สลับซับซ้อนหลายอย่าง แต่เหตุผลที่เด่นชัดประการหนึ่งคือ หลายครั้งความจริงทำให้ผู้เผชิญต้องเจ็บปวด ความจริงดังกล่าวนี้ไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับความดีและความรักของพระเจ้าโดยตรง แต่เป็นความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องและสมควรได้รับการตอบสนองต่อความดีและความรักของพระองค์ การตอบสนองนี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงแนวทางในการดำเนินชีวิตและแนวทางในการปฏิบัติอย่างสิ้นเชิง ปรกติแล้วเมื่อความจริงทำให้เราต้องเผชิญกับความล้มเหลว หรือความบกพร่อง หรือความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง เรามักจะมีปฏิกิริยาต่อต้านแนวทางที่ง่ายที่สุดที่หลายคนใช้คือไม่สนใจหรือปฏิเสธความจริงอันนั้น เช่น เมื่อคุณครูแจ้งให้พ่อแม่ที่ขาดความรับผิดชอบทราบว่าลูกของพวกเขาไม่สนใจเรียนและขาดระเบียบวินัยในโรงเรียน การรายงานของครูแบบนี้เป็นทั้งการตัดสินพ่อแม่และลูกของพวกเขาในเวลาเดียวกัน แต่แทนที่จะเผชิญกับความล้มเหลวและพยายามทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยลูกของพวกเขา พ่อแม่คู่นั้นกลับหาทางออกง่ายๆ ด้วยปฏิเสธรายงานของคุณครู

ถ้าพ่อถามว่า “ใครกำลังปฏิเสธพระเยซูเจ้าอยู่เวลานี้?” เราอาจคิดถึงบรรดาคนที่ไม่มีศาสนาหรือคนที่ไม่มี ความเชื่อทั้งหลาย แต่น่าสังเกตว่าผู้ฟังอุปมาของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้ไม่ใช่พวกไม่มีศาสนาหรือคนที่ไม่มี ความเชื่อ แต่เป็นบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชนซึ่งหึงพะเนงในความชอบธรรมของตนเองเพราะการปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาอย่างครบถ้วนของพวกเขา ปัญหาคือ ความศรัทธาของพวกเขาเป็นเพียงเรื่องผิวเผินภายนอกเท่านั้น ไม่ได้เป็นสิ่งที่ออกมาจากใจของพวกเขา

อันที่จริง คำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ค่อนข้างเรียกร้องความเสียสละและ ความกล้าหาญจากตัวเราเป็นอย่างมาก เช่น เราต้องแบกกางเขนทุกวันและติดตามพระองค์ เราต้องกล้า ตักเตือนเพื่อนพี่น้องที่หลงผิด เราต้องพร้อมที่จะให้ภัยคนที่ทำผิดต่อเราตลอดเวลา เราต้องพร้อมที่จะ สละทุกสิ่งทุกอย่างแม้แต่ชีวิตเพื่อพระเจ้าและเพื่อรักษาความเชื่อของเรา ทุกครั้งที่เราได้ยินข้อเรียกร้อง เหล่านี้ เรามีปฏิกิริยาต่อต้านบ้างหรือเปล่า? เราปฏิเสธโดยบอกว่าพวกมันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือล้าสมัยไปแล้ว หรือเป็นข้อเรียกร้องที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเรา แต่เกี่ยวข้องกับคนอื่นหรือคนบางกลุ่ม มากกว่า? แต่ถ้าเราฟังคำสั่งสอนเหล่านั้นและยอมรับว่าเรายังไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรง เรียกร้องจากเรา เรากำลังเปิดตัวเองต่อความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา

พี่น้องที่รัก ความจริงเป็นสิ่งที่ไม่ตาย แต่หลายครั้งความจริงสามารถก่อให้เกิดความเจ็บปวดแก่ผู้ กำลังเผชิญความจริงนั้นได้ แม้แต่ความจริงที่พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอน ความจริงดังกล่าวเรียกร้องเรา ให้ต้องแตกต่างจากคนอื่น ให้ยอมรับความลำบากและปฏิเสธตัวเองเพื่อจะได้มีที่ว่างในหัวใจสำหรับคน อื่น ให้เราเลิกเห็นแก่ตัวเพื่อจะสามารถรักและรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ได้อย่างเต็มที่ เวลานี้เราไม่ ต้องคิดถึงบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชน เราไม่ต้องมองไปที่คนอื่น แต่ถามตัวเองตรงๆ ว่า “ใครกำลังปฏิเสธพระเยซูเจ้าอยู่เวลานี้? ตัวเราเองหรือเปล่า?”ขอพระเจ้าอวยพี่น้องทุกคน